

REPUBLICA MOLDOVA  
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU  
sediul Râșcani



REPUBLIC OF MOLDOVA  
THE COURT OF CHISINAU  
office Râșcani

Chișinău, str Kiev, 3 Republica Moldova  
MD-2078, tel. (+373 22) 43 80 02,  
tel /fax (+373 22) 43 80 02, e-mail [jrc@justice.md](mailto:jrc@justice.md)

Chisinau, Kiev 3, street, Republic of Moldova  
MD-2078, tel. (+373 22) 43 80 02,  
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail [jrc@justice.md](mailto:jrc@justice.md)

CONSILIUL SUPERIOR AL JUCĂTORILOR  
**JUDECĂTORIA CHIȘINĂU**  
Dosar nr. 3-432/2018  
leșire Nr. 6846  
" 18 " 09 20 19

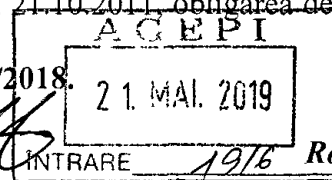
Destinatari: Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală  
Mun. Chișinău, str. Andrei Doga nr. 24/1

În conformitate cu prevederile art. 236 CPC, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, Vă expediază **copia hotărârii motivate nr. 3-432/2018** pe cauza civilă, la cererea de chemare în judecată declarată de Asociația Obștească "Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale" (ANPCI) către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), intervenienții AO Asociația CopyRight (ANCO) și Asociați Obștească Oficiul Republican al Dreptului de Autor ( ORDA) privind obligarea de a prezenta răspunsul cu privire la persoana responsabilă de publicare a deciziei de avizare din 21.10.2011, obligarea de a publica decizia de avizare din 21.10.2011, spre cunoștință.

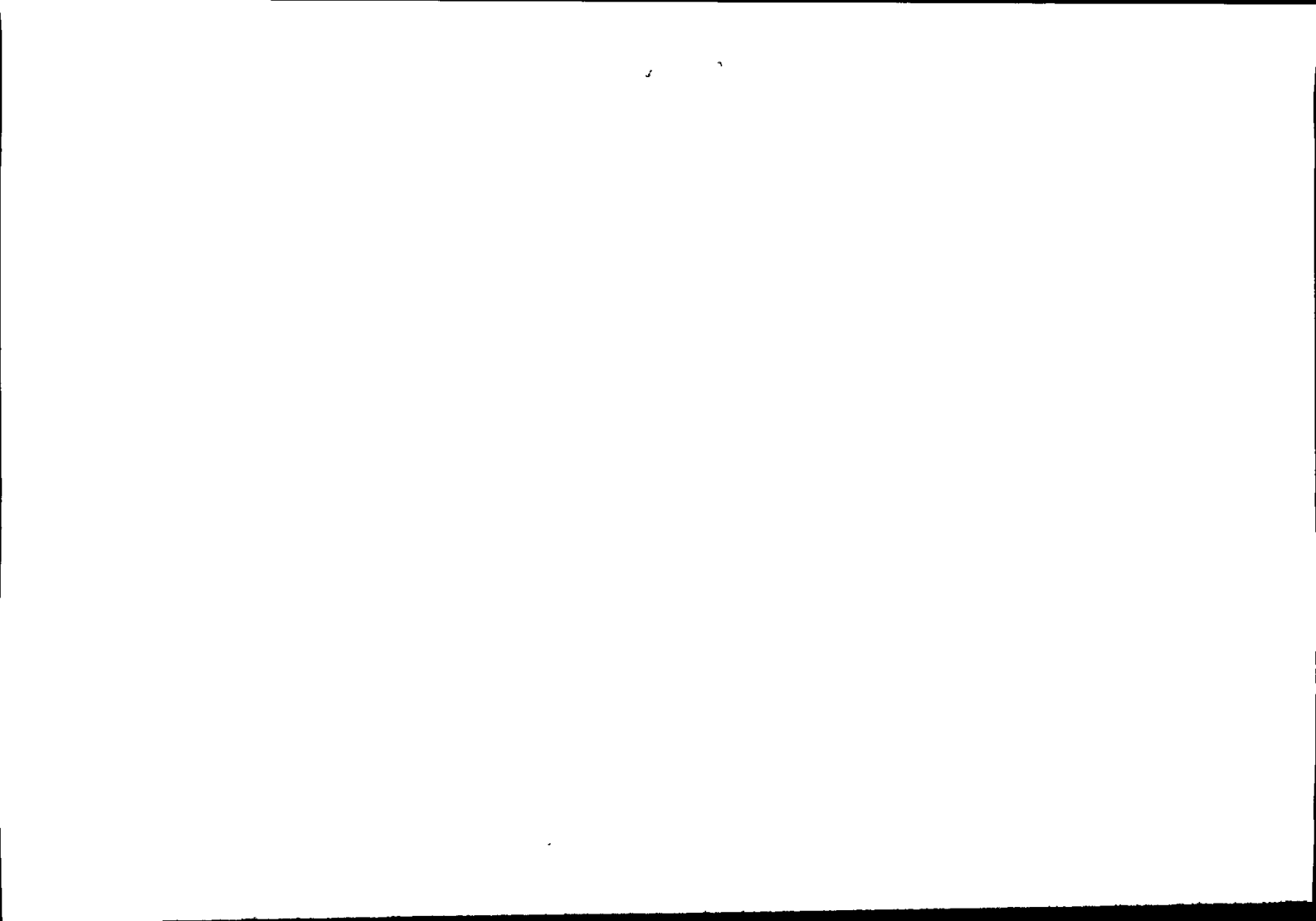
Anexă : copia hotărârii motivate nr. 3-432/2018.

Grefier

*RP*



Rosca Parascovia



Dosarul nr. 3-133/18

**HOTĂRÂRE  
ÎN NUMELE LEGII**

11 martie 2019  
Instanța compusă din:  
Președintele ședinței,  
Judecătorul  
Grefier

*mun. Chișinău*

*Olesea Țurcan  
Ștefan Omelianovici*

A examinat în ședință de judecată publică, în ordinea contenciosului administrativ, acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată declarată de Asociația Obștească "Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale" (ANPCI) către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), intervenienții AO Asociația CopyRight (ANCO) și Asociația Obștească Oficiul Republican al Dreptului de Autor (ORDA) privind obligarea de a prezenta răspunsul cu privire la persoana responsabilă de publicare a deciziei de avizare din 21.10.2011, obligarea de a publica decizia de avizare din 21.10.2011, *instanța de judecată*,

**CONSTATĂ:**

**Argumentele participanților la proces:**

La data de 17.01.2015, AO "Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală privind obligarea prezentării răspunsului, obligarea publicării deciziei de avizare și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea cererii a indicat că la 21.10.2011 Comisia de avizare a organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (denumită în continuare - AGEPI) a adoptat decizia potrivit căreia A.O. "Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale" (ANPCI) a dobândit dreptul de a activa în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și conexe ale autorilor, interpreților, producătorilor de fonograme și organizațiilor de difuziune, în conformitate cu prevederile art. 48 a Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe nr. 139 din 02.07.2010.

Drept urmare, în baza deciziei s-a decis de a fi eliberat aviz pentru ANPCI de a activa în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și conexe ale autorilor, interpreților, producătorilor de fonograme și organizațiilor de difuziune.

Conform art. 48 (9) Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe nr. 139 din 02.07.2010 Decizia de eliberare a avizului unei organizații de gestiune colectivă, cu indicarea drepturilor și a categoriilor titularilor de drepturi asupra cărora se extinde gestiunea colectivă, se publică în Monitorul Oficiului al Republicii Moldova".

Până în prezent, pârâtul AGEPI și persoanele responsabile neântemeiat au tergiversat publicarea deciziei din 21.10.2011 în Monitorul Oficial, fapt ce a cauzat direct un prejudiciu material ANPCI și prejudiciul moral membrilor ANPCI. Având în vedere că prevederile art.48, alin.(9) nu prevăd termenul publicării deciziei de avizare a unei organizații de gestiune colectivă și data intrării în vigoare a deciziei și eliberarea avizului, consideră pasibil să fie obligat pârâtul să publice în Monitorul Oficial al RM decizia de avizare a reclamantului în sistemul de gestiune colectivă.

Reclamantul Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale (ANPCI) încă la data de 21.10.2011 a primit aviz, care confirmă dreptul ANPCI de a activa în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și conexe ale autorilor, interpreților, producătorilor de fonograme și organizațiilor de difuziune.

Ignorând obligațiunile concrete la art. 4, art. 48 (8) Legea 139/2010, ANPCI a ratat venitul pasibil în cuantum de 900 mii lei, iar prejudiciul moral membrilor ANPCI constituie 2000000,00 lei pentru fiecare an.

Reieșind din faptul că AGEPI a publicat în Monitorul Oficial 3 decizii ale comisiilor de avizare, în faza pregătirii a pricinii pentru dezbateri judiciare solicită instanței de judecată să oblige pârâtul AGEPI să comunice cine este persoana responsabilă de transmiterea celor 3 decizii către redacția Monitorul Oficial pentru publicare și anume decizia AGEPI din 12.01.2012, din 05.12.2012 și din 20.09.2013, în vederea stabilirii pentru ea a calității procesuale corespunzătoare și eventual înaintării față de ea, în mod solidar, a pretențiilor de despăgubire și de ordin moral.

Pe calea extrajudiciară, reclamantul prin cererea anexată a solicitat AGEPI următoarele:

- a) Comunicarea persoanei responsabile de publicarea a deciziei AGEPI din 21.10.2011 în Monitorul Oficial;
- b) Comunicarea persoanei responsabile de publicarea celor 3 decizii de avizare în Monitorul Oficial;
- c) Publicarea deciziei de avizare din 21.10.2011 în Monitorul Oficial al Republicii Moldova;
- d) Repararea prejudiciilor suportate de ANPCI sub forma de comision de administrare în sumă de 30(Treizeci) de procente din suma încasărilor

care ar fi avut loc în mod normal începând cu data de 21 octombrie 2011 și până în prezent,

e) Recuperarea prejudiciilor morale membrilor ANPCI

Mentionează că informațiile solicitate se încadrează în prevederile art 6 Legea 982 din 11 05 2000 privind accesul la informație și art 1,2,3,14 Legea 793 contenciosului administrativ

Pîrîtul nu a publicat decizia de avizare AO"ANPCI" din 21 10 2011 ca urmare examinării cererii prealabile. Astfel, pîrîtul nu a soluționat în termenul legal cererea ANPCI referitoare la dreptul AO ANPCI recunoscut de lege și anume art 48 în coraborare cu art 49 Legea 139 privind drepturile de autor și drepturile conexe

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul și-a concretizat cerințele acțiunii (fd 71-72), solicitând admiterea acțiunii spre examinare, obligarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să prezinte răspuns în privința persoanei responsabile de publicarea a deciziei AGEPI din 21 10 2011 în Monitorul Oficial, obligarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să publice decizia de avizare a ANPCI în calitate de organizație de gestiune colectivă din 21 10 2011 în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, obligarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să suporte cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 ( zece mii) lei

Ulterior, prin cererile de concretizare, Președintele ANPCI, Dr Iurie Gheorghiuța a micșorat cuantumul pretențiilor și a exclus pretențiile ce tin de încasarea cheltuielilor de judecată, suplimentar mai invocat faptele că la data de 02 iulie 2010, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr 139 „Privind Dreptul de Autor și Drepturile Conexe”, ulterior publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr 191-193 din 01 10 2010, intrat în vigoare la data de 01 01 2011. Remarcă că, la elaborarea Legii nr 139 din 02 iulie 2010, care este în vigoare, AGEPI în anul 2010 a argumentat promovarea Legii prin racordarea actelor normative naționale la standardele comunitare, în conformitate cu prevederile Planului de Acțiuni Republica Moldova-Uniunea Europeană, precum și armonizarea cadrului normativ cu prevederile Directivelor Consiliului Europei. AGEPI a elaborat Legea nr 139 din 02 iulie 2010 cu asistenta tehnică acordată de către Uniunea Europeană, afirmînd ca această Lege este conformată pe deplin cu 8 directive europene și este compatibilă cu Convenția de la Berna, Convenția de la Roma, Acordul TRIPS, Tratatul OMPI cu privire la dreptul de autor și Tratatul OMPI cu privire la interpretări și fonograme. Conform notelor informative anterioare ale AGEPI prin Legea nr 139 din 02 iulie 2010 a fost revizuit sistemul de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, inclusiv prin introducerea procedurii de avizare a organizațiilor care gestionează drepturile patrimoniale

Sustine că, nemulțumirile titularilor de drepturi au asistat la baza creării unei noi asociații Asociația ANPCI, care a fost oficial înregistrată la Ministerul Justiției a R Moldova la data de 29 04 2011, adică la zece luni de la adoptarea de către Parlamentul R Moldova a noii Legi nr 139 din 02 07 2010. La data avizării ANPCI mai existau încă două asociații similare - AsDAC și ANCO, care nu solicita-se careva avizări în temeiul Legii nr 139 din 02 07 2010

Afirmă că, la 21 octombrie 2011, în baza cererii depuse de ANPCI, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), în conformitate cu prevederile art 48 al Legii nr 139 din 02 07 2010 „Privind dreptul de autor și drepturile conexe” a avizat Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” (ANPCI) cu drept de a activa în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și conexe ale autorilor interpreților producătorilor de fonograme și organizațiilor de difuziune

Menționează că AGEPI a avizat ANPCI în calitate de Organizație de Gestiune Colectivă (OGC) pentru ambele categorii de drepturi: dreptul de autor și drepturile conexe și pentru toate genurile de activitate care presupun utilizarea lor. Legalitatea avizării ANPCI prin Decizia AGEPI din 21 octombrie 2011 a fost irevocabil confirmată de Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău și Curtea de Apel Bălți, la data de 25 noiembrie 2014, 17 februarie 2015, 09 iunie 2015, 13 august 2015, 27 noiembrie 2015, 18 ianuarie 2017, 27 septembrie 2017, 15 noiembrie 2017, ect, cu titlu definitiv și irevocabil ce nu poate fi supus nici unei căi de atac, în cadrul examinării mai multor dosare civile și penale. Deciziile respective sunt anexate la materialele dosarului

Relatează că, circa 200 de membri autohtoni, inclusiv 34 de Artiști ai Poporului, Artiști Emeriți, Maeștri în Arte, 29 de Acorduri și Contracte Internaționale cu organizații similare și companii de peste hotare, circa 20 de angajați, sediu, noapți nedormite și muncite - sunt continuarea Deciziei AGEPI de avizare a ANPCI din 21 octombrie 2011

Indică că, conform art 48 alin (9) din Legea nr 139 din 02 07 2010 „privind dreptul de autor și drepturile conexe”, AGEPI este obligată să publice în Monitorul Oficial al Republicii Moldova Decizia de avizare. Termenul limita nu este indicat dar din 21 octombrie 2011 s-a scurs suficient timp pentru ca AGEPI să publice Decizia AGEPI din 21 octombrie 2011 de avizare a ANPCI. Nepublicarea acestei decizii pînă la moment, aduce mari prejudicii ANPCI deoarece fiecare tîlmăcește cum dorește faptul nepublicării Deciziei AGEPI din 21 octombrie 2011, iar ANPCI și milioane de titulari de drepturi pe care îi reprezintă ANPCI nu poate activa calm: elibera licențe și colecta remunerația de autor și conexe, suportînd pierderi financiare pentru achitarea chiriei sediului asociației, salarizarea personalului angajat, ect

Menționează că, Deciziile de avizare a organizațiilor de gestiune pe principii colective a drepturilor de autor și conexe, precum și avizele eliberate de AGEPI, nu reprezintă acte normative în sensul normei indicate supra, prin consecință, condiția publicării acestora în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nu reprezintă o condiție de valabilitate, ci o condiție de opozabilitate față de terți, legea impunând doar modalitatea de aducere la cunoștință a acestora, Deciziile de avizare și Avizele emise producând efecte din momentul emiterii.

În ședința de judecată, reprezentanții reclamantului AO "Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale", Președintele Iurie Gheorghita și avocatul Avornic Gheorghe au susținut cererea de chemare în judecată solicitând admiterea cerințelor din acțiune integral, cu obligarea Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), de a prezenta răspunsul cu privire la persoana responsabilă de publicare a deciziei de avizare din 21.10.2011, obligarea de a publica decizia de avizare din 21.10.2011.

Reprezentantul pîrîtului Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, nu a recunoscut acțiunea, solicitând respingerea acesteia ca nefondată. Prin referințele depuse a menționat că în conformitate cu prevederile art. 4 din Legea nr.139 din 02.07.2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe (Legea nr. 139/2010), Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI) avizează, monitorizează și supraveghează activitatea organizațiilor de gestiune colectivă a dreptului de autor și/sau a drepturilor conexe. Prin urmare, AGEPI este obligată să asigure aplicarea normelor legale prin organizarea procedurii de avizare a OGC-urilor. În acest context, art.48 alin.(5) din Legea nr. 139/2010 stipulează că organizația de gestiune colectivă își desfășoară activitatea dacă este înregistrată ca organizație în conformitate cu prevederile legislației în vigoare și dacă este avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă (OGC) de către AGEPI.

Conform Legii nr. 139/2010, OGC-ul, în numele titularilor de drepturi pe care îi reprezintă și în limitele împuternicirilor acordate de aceștia, iar în cazurile pentru care se prevede gestiunea colectivă obligatorie și în numele celor pe care nu-i reprezintă, eliberează utilizatorilor licențe pentru valorificarea operelor sau a obiectelor drepturilor conexe, acumulează, repartizează și achită remunerația pentru valorificarea operelor și obiectelor drepturilor conexe.

Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale (ANPCI) a depus la 29.09.2011 cererea nr.2158 de eliberare a avizului pentru activitatea sa ca OGC, fiind înregistrată la 29.04.2011 de Ministerul Justiției. Comisia de avizare a organizației de gestiune colectivă (Comisia AGEPI), creată prin Ordinul nr. 152 din 20.10.2012, a analizat materialele prezentate prin prisma respectării condițiilor legale și a decis avizarea ANPCI cu condiția prezentării unor materiale suplimentare. Necesitatea eliberării unui aviz în prealabil a fost solicitată reieșind din necesitatea încheierii acordurilor cu alte organizații din străinătate.

În conformitate cu art.48 alin.(9) al Legii nr. 139/2010, Decizia de eliberare a avizului unei organizații de gestiune colectivă, cu indicarea drepturilor și a categoriilor titularilor de drepturi asupra cărora se extinde gestiunea colectivă, se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Deoarece ANPCI nu a prezentat dovezi că ar corespunde tuturor condițiilor expuse în art.48 alin.(6) din Legea nr. 139/2010, Comisia AGEPI a decis avizarea ANPCI cu condiția că gestionarea drepturilor se va realiza doar pentru titularii de drepturi membri ai acestei organizații.

La 12.01.2012 Decizia nr. 1/57 privind avizarea ANPCI, care prevede expres că se referă la examinarea cererii sale nr.2158 din 29.09.2011, a fost transmisă în condițiile Legii nr. 139/2010 la Monitorul Oficial al Republicii Moldova și a fost publicată în nr. 16-18 din 20.01.2012, respectiv, în Decizia de avizare s-a indicat că intră în vigoare la data publicării. Prin urmare, începînd cu 20.01.2012, ANPCI a fost în drept de a îndeplini atribuțiile de eliberare a licențelor pentru valorificarea obiectelor protejate de dreptul de autor și drepturile conexe din repertoriul său, de a colecta și de a repartiza remunerații corespunzătoare, în limitele Deciziei nr. 1/57.

Legea nr. 139/2010 nu prevede obligativitatea AGEPI de a elibera careva avize, pentru activitatea OGC fiind necesară Decizia publicată în Monitorul Oficial, avizele neavînd însă semnificație juridică, deoarece nu reprezintă acte administrative de sine stătătoare. După avizarea și celorlalte organizații, conform Deciziei nr.3/1566 din 20.09.2014 (Monitorul Oficial nr.216-220/04.10.2013), tuturor OGC-urilor, inclusiv ANPCI, le-au fost eliberate avize similare care reproduc prevederile din deciziile de avizare.

Mai mult decît atît, ANPCI nu a avut obiecții față de Decizia din 21.10.2011, avînd posibilitatea atunci ca să obiecteze Comisiei de avizare AGEPI și chiar să conteste această Decizie, în cazul în care ar fi considerat că i-ar fi fost încălcate careva drepturi. Din acest considerent nu sunt clare cerințele ANPCI de a publica o decizie care pînă acum nu i-a fost necesară.

Anume Decizia nr. 1/57 din 12.01.2012, unicul act legal care îi permite ANPCI să activeze ca OGC, a fost contestată în instanța de judecată, iar legalitatea acesteia a fost confirmată prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 12.09.2012, în care s-a precizat că avizarea ANPCI cu dreptul de a gestiona drepturile titularilor membri ai acestei organizații nu a lezat nici într-un fel drepturile altor organizații.

ANPCI, conducîndu-se de prevederile legale și recunoscînd legalitatea Deciziei nr. 1/57 publicate în Monitorul Oficial, a solicitat în 2012 printr-o cerere de chemare în judecată obligarea AGEPI să modifice decizia nr. 1/57 din 12.01.12 cu excluderea din textul deciziei a propoziției „Gestiunea drepturilor de către ANPCI se va realiza pentru titularii de drepturi membri ai acestei organizații.”

Acest fapt confirmă o dată în plus că ANPCI a început în 2012 să activeze conform Deciziei nr. 1/57. Cererea sa fost respinsă prin Hotărârea Judecătorei sectorului Rîșcani din 01.11.2013 ca fiind tardivă. Cu toate acestea, AGEPI a primit mai multe solicitări prin care a fost informată că ANPCI nu respectă prevederile Deciziei nr.1/57 din 12.01.2012 și a eliberat licențe extinse neexclusive pentru valorificarea tuturor categoriilor de obiecte protejate de dreptul de autor și drepturi conexe pentru toți titularii de drepturi din Republica Moldova, inclusiv pentru titularii care nu sunt membri ai ANPCI și care sunt membri ai altor organizații de gestiune colectivă, precum și pentru titularii care nu sunt membrii la nici o organizație, încălcând astfel drepturile altor OGC-uri avizate legal. AGEPI a solicitat explicații în această privință de la ANPCI, dar toate solicitările au rămas fără răspuns.

Suplimentar, în ședința de judecată, reprezentantul AGEPI, conform procurii, Rusu Eugeniu în explicațiile sale a relatat faptul că, în data de 17.01.2015, ANPCI a înaintat în ordinea contenciosului administrativ o cerere de chemare în judecată împotriva AGEPI prin care solicită obligarea prezentării răspunsului, obligarea publicării deciziei de avizare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Consideră cererea prenotată ca fiind una depusă tardiv, înafara termenului de prescripție din cauza că, obiectul cauzei este, actul administrativ cu caracter individual, Decizia AGEPI din 21.10.2011, prin care a fost acceptată avizarea ANPCI în calitate de organizație de gestiune colectivă pentru următoarele categorii de drepturi - de autor și conexe și pentru următoarele categorii de titulari de drepturi - autori, interpreți, producători, organizații de difuziune, care sunt membri ai acestei organizații, cu condiția prezentării unui plan de activitate; data emiterii obiectului cauzei, Deciziei AGEPI, este 21.10.2011, ziua în care reclamanta a făcut cunoștință cu Decizia AGEPI (obiectul cauzei).

Indică că, după mai mult de 3 ani (peste 1145 zile) de la data în care a făcut cunoștință cu Decizia AGEPI din 21.10.2011 reclamanta, ANPCI, a înaintat o cerere prealabilă către AGEPI, întemeiată în baza Legii nr. 793 din 10.02.2000 contenciosului administrativ (Legea nr. 793/2000) cât și în baza Legii nr. 139 din 02.07.2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, prin care solicită comunicarea persoanei responsabile de publicarea a Deciziei AGEPI din 21.10.2011 în Monitorul Oficial; Publicarea deciziei de avizare din 21.10.2011 în Monitorul Oficial al Republicii Moldova; Menționează că, după mai mult de 3 ani (peste 1184 zile) de la data în care a făcut cunoștință cu Decizia AGEPI din 21.10.2011, reclamanta, ANPCI, a înaintat o cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ, fiind și temeiul intentării prezentei cauze.

Remarcă că, ținând cont de prevederile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 793/2000 potrivit căroră "persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel", și de faptul că reclamanta a înaintat cererea prealabilă după 1145 de zile, AGEPI consideră că aceasta, cât și cererea de chemare în judecată, se află în afara termenului legal de prescripție.

Apreciază temeiurile, precum și solicitările ANPCI înaintate în cererea de chemare în judecată drept nefondate, din considerentele că, în conformitate cu prevederile art. 4, alin. (1), lit. h) din Legea nr. 139 din 02.07.2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe (Legea nr. 139/2010) și ale art. 7, alin. (1), lit. s) din Legea nr. 114 din 03.07.2014 cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (Legea nr. 114/2014), AGEPI avizează, monitorizează și supraveghează activitatea organizațiilor de gestiune colectivă a dreptului de autor și/sau a drepturilor conexe (OGC).

Sușține că, AGEPI este obligată să asigure aplicarea normelor legale prin organizarea procedurii de avizare a OGC-urilor. În acest context, art. 48, alin. (5) din Legea nr. 139/2010 stipulează că OGC își desfășoară activitatea dacă este înregistrată ca organizație în conformitate cu prevederile legislației în vigoare și dacă este avizată în calitate de OGC de către AGEPI. Conform alin. (7) al aceluiași articol, AGEPI este în drept să solicite unei OGC care depune cerere pentru eliberarea avizului, toate informațiile și actele necesare pentru adoptarea deciziei de avizare.

Totodată atenționează că, AGEPI, în calitatea sa de oficiu național de proprietate intelectuală și unica instituție publică care monitorizează respectarea legislației din domeniu, deține atribuția de a constata în ce măsură organizația care a depus cerere pentru eliberarea avizului îndeplinește cerințele necesare pentru a exercita atribuții în calitate de OGC. Totodată, decizia AGEPI de avizare a unei asociații obștești în calitate de OGC are ca temei întrunirea de către aceasta a condițiilor prevăzute în art. 48, alin. (6) din Legea nr. 139/2010, care, în ansamblu vor garanta buna gestiune a drepturilor titularilor de drepturi de către organizație. Motiv pentru care AGEPI este în drept să solicite orice informații și acte necesare pentru adoptarea deciziei de avizare a unei OGC în scopul stabilirii dacă organizația îndeplinește condițiile prevăzute de lege sau nu.

Afirmă că, în acest sens se explică avizarea condiționată, la data de 21.10.2011, a ANPCI în calitate de OGC, cu condiția prezentării unui plan de activitate, precum și a competenței în virtutea căreia AGEPI a impus condiția respectivă.

Menționează că Decizia de eliberare a avizului din 21.10.2011 a fost emisă în urma examinării cererii ANPCI nr. 2158 din 29.09.2011, și a prevăzut expres că gestiunea drepturilor de către ANPCI se va realiza pentru titularii de drepturi membri ai acestei organizații.

Remarcă că, Decizia nr. 1/57 a intrat în vigoare la data publicării, conform mențiunii din textul acesteia, prin urmare, de drept, Decizia AGEPI din 21.10.2011 nu a mai produs efecte juridice.

Afirmă că, reieșind din principiile de gestiune colectivă și principalele atribuții pe care trebuie să le realizeze un OGC legal avizat (art.49 din Legea nr. 139/2010): de a elibera licențe pentru valorificarea drepturilor de autor și conexe, în baza cărora să acumuleze remunerație ce urmează a fi distribuită și achitată autorilor și titularilor de drepturi conexe, devine imperios necesară publicarea Deciziilor de avizare a OGC-urilor în Monitorul Oficial, în așa mod fiind opozabile utilizatorilor care trebuie să cunoască cărui OGC trebuie să achite remunerația, precum și titularilor de drepturi care trebuie să cunoască de unde trebuie să primească remunerația.

Susține că, fiind un act administrativ, Deciziile autorităților publice trebuie să poată fi contestate de orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, prin respectivul act, or anume Decizia nr.1/57 după publicarea sa în Monitorul Oficial a fost contestată de alte organizații, legalitatea acesteia fiind confirmată prin Decizia CSJ din 12.09.2012.

Totodată indică că, conform prevederilor Legii nr. 114/2014, AGEPI este autoritatea publică aflată în subordinea Guvernului, responsabilă de promovarea și realizarea activităților din domeniul protecției juridice a proprietății intelectuale, inclusiv privind dreptul de autor și drepturile conexe. Astfel, obligarea AGEPI, de către instanța de contencios administrativ competentă, să publice în Monitorul Oficial Decizia din 21.10.2011 ar însemna substituirea acesteia autorității publice emitente, ceea ce constituie o lezare adusă principiului separării puterilor în stat, consfințit în Constituția Republicii Moldova.

Mai mult decât atât, potrivit art. 26, alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 739 din 10.02.2000, instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia, astfel competența AGEPI în ceea ce privește avizarea ANPCI în calitate de OGC, prevăzută în art. 48, alin (5)-(8) din Legea nr. 139/2010. De asemenea luând în considerație faptul că Decizia de eliberare a avizului din 21.10.2011 nu a produs careva efecte juridice, nefiind publicată din considerentul că ANPCI a fost avizată în calitate de OGC prin Decizia nr. 157. AGEPI, în virtutea prevederilor legii nr. 793/2000 în ceea ce privește dreptul organului emitent de a retrage actul emis, a revocat Decizia din 21.10.2011 prin emiterea Deciziei AGEPI nr. 12616 din 22.03.2016.

Accentuează faptul că, drept urmare, în eventuala unei hotărâri prin care ar satisface pretențiile ANPCI s-ar crea situația în care două decizii (Decizia din 21.10.2011 și Decizia nr.1/57 din 12.01.2012) ale AGEPI privitor la una și aceeași organizație și asupra aceluiași drepturi ar produce efecte juridice, ceea ce de fapt ar induce în eroare utilizatorii dar și crearea unei discriminări față de celelalte organizații de gestiune colectivă din Republica Moldova contrar principiului echității.

#### ***Aprecierea instanței:***

Apreciind temeinicia acțiunii, examinând înscrisurile prezentate, cercetând logico-juridic probele administrate și evaluând importanța lor pentru soluționarea pricinii, înfăptuită potrivit intimei convingeri, în vederea pronunțării hotărârii judecătorești în armonie cu principiile contradictorialității, egalității părților în drepturile procedurale, respectând dreptului lor la apărare, apreciind circumstanțele de fapt și de drept ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, instanța de judecată ajunge la concluzia admiterii parțiale a acțiunii, obligă Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să prezinte răspunsul privind persoana responsabilă de publicare a deciziei de avizare din 21.10.2011, iar în rest acțiunea în partea obligării Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a publica decizia de avizare din 21.10.2011, se respinge ca neîntemeiată.

Conform prevederilor art. 130 alin. (1)-(5) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Conform art.121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale. Conform art. 121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența ele circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit dispozițiilor art. 240 alin. (1)-(3) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Potrivit cu prevederile art. 25 al. 1 lit. b) din Legea contenciosului administrativ rezultă că judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri: admite acțiunea și anulează, în tot sau în parte, actul administrativ sau obligă pîrîtul să emită actul administrativ cerut de reclamant ori să elibereze un certificat, o adeverință sau oricare alt înscris, ori să înlăture încălcările pe care le-a comis, precum și dispune adjudecarea în contul reclamantului a despăgubirilor pentru întîrzierea executării hotărîrii.

Din prevederile art. 26, alin. (1), lit a) și b) și c) din Legea contenciosului administrativ rezultă că actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței sau a procedurii stabilite.

Din actele cauzei rezultă că AO "Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale" a fost înregistrată la Ministerul Justiției la data de 29.04.2011 (f.d. 6-7; 31). Prin Decizia Comisiei de avizare a organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe din 21.10.2011, s-a emis un aviz în privința AO "Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale" privind dreptul de a activa în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și conexe ale autorilor, interpreților, producătorilor de fonograme și organizațiilor de difuziune, eliberîndu-se de către pîrît Avizul corespunzător (f.d. 8; 24; 30).

Reclamantul Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale (ANPCI) în acțiunea depusă motivează cu faptul că încă la data de 21.10.2011 a primit un aviz, care confirmă dreptul ANPCI de a activa în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și conexe ale autorilor, interpreților, producătorilor de fonograme și organizațiilor de difuziune, însă acesta nu a fost publicat în Monitorul Oficial, iar la cererea prealabilă adresată pîrîtul, a primit refuzul cu care nu este de acord.

Instanța de judecată reține că Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale (ANPCI) a depus la 29.09.2011 cererea nr.2158 de eliberare a avizului pentru activitatea sa ca OGC, în conformitate cu art.48 alin.(9) al Legii nr. 139/2010, Decizia de eliberare a avizului unei organizații de gestiune colectivă, cu indicarea drepturilor și a categoriilor titularilor de drepturi asupra cărora se extinde gestiunea colectivă, se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Deoarece ANPCI nu a prezentat dovezi că ar corespunde tuturor condițiilor expuse în art.48 alin.(6) din Legea nr. 139/2010, Comisia AGEPI a decis avizarea ANPCI cu condiția că gestionarea drepturilor se va realiza doar pentru titularii de drepturi membri ai acestei organizații.

La data de 12.01.2012 s-a emis Decizia nr. 1/57 privind avizarea ANPCI, care prevede expres că se referă la examinarea cererii sale nr.2158 din 29.09.2011, care a fost transmisă în condițiile Legii nr. 139/2010 la Monitorul Oficial al Republicii Moldova și a fost publicată în nr. 16-18 din 20.01.2012, respectiv, în Decizia de avizare s-a indicat că intră în vigoare la data publicării. Prin urmare, începînd cu 20.01.2012, ANPCI a fost în drept de a îndeplini atribuțiile de eliberare a licențelor pentru valorificarea obiectelor protejate de dreptul de autor și drepturile conexe din repertoriul său, de a colecta și de a repartiza remunerația corespunzătoare, în limitele Deciziei nr. 1/57.

Astfel, instanța de judecată conchide că, Legea nr. 139/2010 nu prevede obligativitatea AGEPI de a elibera careva avize, pentru activitatea OGC fiind necesară Decizia publicată în Monitorul Oficial, avizele neavînd însă semnificație juridică, deoarece nu reprezintă acte administrative de sine stătătoare, or Comisia de avizare nu are statut de funcționare separat.

Mai mult decît atît, conform cererii nr.2158 din 29.09.2011 dreptul ANPCI, a fost soluționat la data de 12.01.2012 prin emiterea Decizia nr. 1/57 privind avizarea ANPCI, care prevede expres că se referă la examinarea cererii sale nr.2158 din 29.09.2011, și a fost transmisă în condițiile Legii nr. 139/2010 la Monitorul Oficial al Republicii Moldova, publicată în nr. 16-18 din 20.01.2012.

Astfel, fiind ANPCI, nu a obiectat cu referire la această decizie publicată și nici la faptul că nu s-a publicat o decizie ce ar conține mențiunea cu privire la Decizia de eliberare a avizului din 21.10.2011, avînd posibilitatea să obiecteze comisiei de avizare AGEPI și să conteste acțiunile în cauză, mai mult ca atît, că avizul din 21.10.2011 conține o condiție de prezentare a unui plan de activitate, din care considerente se denotă faptul că ANPCI, a acceptat soluția dată cererii sale din 29.09.2011, prin Decizia nr. 1/57 privind avizarea ANPCI.

Instanța de judecată mai relevă că pe parcursul relațiilor juridice dintre părți, ANPCI, i-a fost adus la cunoștință, prin avizul nr. 1-3/1566 din 18.10.2013, emis în conformitate cu art. 48 Legea nr. 139/2010 și în baza 12.01.2012 Decizia nr. 1/57 din 12.01.2012, privind avizarea ANPCI și a Deciziei nr. 3/1566 din 20.09.2013, pct. 3, că se consideră nul avizul eliberat la 21.10.2011.(f.d. 107 vol. I), astfel, că ANPCI, a acceptat tăcit această condiție de nulitate.

În conformitate cu prevederile art. 4, alin. (1), lit. h) din Legea nr. 139 din 02.07.2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe (Legea nr. 139/2010) și ale art. 7, alin. (1), lit. s) din Legea nr. 114 din 03.07.2014 cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (Legea nr. 114/2014), AGEPI avizează, monitorizează și supraveghează activitatea organizațiilor de gestiune colectivă a dreptului de autor și/sau a drepturilor conexe (OGC).

În temeiul, art. 48, alin. (5) din Legea nr. 139/2010 stipulează că OGC își desfășoară activitatea dacă este înregistrată ca organizație în conformitate cu prevederile legislației în vigoare și dacă este avizată în calitate de

OGC de către AGEPI. Conform alin. (7) al aceluiași articol, AGEPI este în drept să solicite unei OGC care depune cerere pentru eliberarea avizului, toate informațiile și actele necesare pentru adoptarea deciziei de avizare. Astfel, AGEPI, în calitate sa de oficiu național de proprietate intelectuală și unica instituție publică care monitorizează respectarea legislației din domeniu, deține atribuția de a constata în ce măsură organizația care a depus cerere pentru eliberarea avizului îndeplinește cerințele necesare pentru a exercita atribuții în calitate de OGC.

Totodată, decizia AGEPI de avizare a unei asociații obștești în calitate de OGC are ca temei întrunirea de către aceasta a condițiilor prevăzute în art. 48, alin. (6) din Legea nr. 139/2010, care, în ansamblu vor garanta buna gestiune a drepturilor titularilor de drepturi de către organizație, motiv pentru care AGEPI este în drept să solicite orice informații și acte necesare pentru adoptarea deciziei de avizare a unei OGC în scopul stabilirii dacă organizația îndeplinește condițiile prevăzute de lege, în acest sens se explică avizarea condiționată, la data de 21.10.2011, a ANPCI în calitate de OGC, cu condiția prezentării unui plan de activitate, precum și a competenței în virtutea căreia AGEPI a impus condiția respectivă.

Decizia de eliberare a avizului din 21.10.2011 a fost emisă de Comisia de avizare, în urma examinării cererii ANPCI nr. 2158 din 29.09.2011, și a prevăzut expres că gestiunea drepturilor de către ANPCI se va realiza pentru titularii de drepturi membri ai acestei organizații, cu condiția prezentării unui plan de activitate, iar dreptul invocat în cererea ANPCI nr. 2158 din 29.09.2011, a fost soluționat prin Decizia nr. 1/57 AGEPI, care a intrat în vigoare la data publicării, conform mențiunii din textul acesteia, prin urmare, de drept, Decizia de emitere a avizului din 21.10.2011 nu a mai produs efecte juridice, mai mult ca atât, că Comisia de avizare nu dispune de statut și mecanism de funcționare separat, or, ca formă AGEPI emite Avize tipizate.

Deciziile autorităților publice trebuie să poată fi contestate de orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, prin respectivul act, or anume Decizia nr.1/57 după publicarea în Monitorul Oficial a fost contestată de alte organizații, legalitatea acesteia fiind confirmată prin Decizia CSJ din 12.09.2012.

Totodată conform prevederilor Legii nr. 114/2014, AGEPI este autoritatea publică aflată în subordinea Guvernului, responsabilă de promovarea și realizarea activităților din domeniul protecției juridice a proprietății intelectuale, inclusiv privind dreptul de autor și drepturile conexe, iar potrivit cu art. 10 alin. 3 din Legea nr. 114/2014, potrivit căruia în cadrul AGEPI pot fi create comisii și grupuri de lucru care sunt convocate pentru examinarea și soluționarea unor probleme specifice.

Astfel, cerința privind obligarea AGEPI. de către instanța de contencios administrativ competentă, să publice în Monitorul Oficial Decizia din 21.10.2011 este neîntemeiată, atât de fapt cât și de drept, or dreptul ANPCI invocat conform cererii nr.2158 din 29.09.2011 a fost soluționat la data de 12.01.2012 prin emiterea Decizia nr. 1/57 privind avizarea ANPCI, respectiv în temeiul unei și aceleiași cereri, nu pot fi emise două acte administrative, or o dată cu publicarea în Monitorul Oficial, Decizia de eliberare a avizului din 21.10.2011 a Comisiei de avizare, obține forță juridică.

Mai mult ca atât, luând în considerație faptul că Decizia de eliberare a avizului din 21.10.2011 nu a produs careva efecte juridice, nefiind publicată, în virtutea prevederilor legii nr. 793/2000 în ceea ce privește dreptul organului emitent de a retrage actul emis, AGEPI a revocat Decizia din 21.10.2011 prin emiterea Deciziei AGEPI nr. 12616 din 22.03.2016.

Totodată, potrivit art. 26, alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 739 din 10.02.2000, instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia, astfel competența AGEPI în ceea ce privește avizarea ANPCI în calitate de OGC, este prevăzută în art. 48, alin (5)-(8) din Legea nr. 139/2010.

Astfel, prin admiterea pretențiilor ANPCI s-ar crea situația în care două decizii Decizia din 21.10.2011 și Decizia nr.1/57 din 12.01.2012 ale AGEPI privitor la una și aceeași organizație și asupra acelorași drepturi ar produce efecte juridice, fapt inadmisibil de drept.

Cît privește argumentele reprezentantului pîrîtului privind tardivitatea acțiunii, acestea sunt neîntemeiate, or, prin raportare la prevederile art. 48, alin. (9) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe nr. 139 din 02.07.2010, art. 575, alin. (1) Cod civil, precum și la prevederile art. 17, alin. (1), lit. a) din Legea contenciosului administrativ reclamantul a înaintat cererea de chemare în judecată în termenul de 30 zile de la data cînd a primit răspuns la cererea prealabilă. Astfel, la data de 09.12.2014, reclamantul s-a adresat către pîrît cu cerere prealabilă prin care a solicitat: comunicarea persoanei responsabile de publicarea a deciziei AGEPI din 21.10.2011 în Monitorul Oficial; comunicarea persoanei responsabile de publicarea celor 3 decizii de avizare în Monitorul Oficial; publicarea deciziei de avizare din 21.10.2011 în Monitorul Oficial al Republicii Moldova; repararea prejudiciilor suportate de ANPCI sub forma de comision de administrare în suma de 30 (Treizeci) de procente din suma încasarilor care ar fi avut loc în mod normal începînd cu data de 21 octombrie 2011 și pîna în prezent; recuperarea prejudiciilor morale membrilor ANPCI, începînd cu data de 21 octombrie

2011 și pîna în prezent, cîte 2 mln./an. total – 6 (sase) milioane lei (f.d. 9). Totodată că instanța s-a expus prin încheierea din 14 iunie 2018, prin care a respins cererea pîrîtului, privind excepția de taridivitate.

Potrivit cu prevederile art.25 al Legii contenciosului administrativ, (1) judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri: b) admite acțiunea și anulează, în tot sau în parte, actul administrativ sau obligă pârâtul să emită actul administrativ cerut de reclamant ori să elibereze un certificat, o adeverință sau oricare alt înscris, ori să înlătore încălcările pe care le-a comis, precum și dispune adjudecarea în contul reclamantului a despăgubirilor pentru întîrzierea executării hotărârii.

Conform prevederilor art.1 din Legea cu privire la petiționare, prezenta lege determină modalitatea de examinare a petițiilor cetățenilor Republicii Moldova, adresate organelor de stat, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor (denumite în continuare organe), în scopul asigurării protecției drepturilor și intereselor lor legitime. Potrivit art.4 din Lege, (1) prin petiție, în sensul prezentei legi, se înțelege orice cerere, reclamație, propunere, sesizare, adresată organelor de resort, inclusiv cererea prealabilă prin care se contestă un act administrativ sau nesoluționarea în termenul stabilit de lege a unei cereri. Alin. (3) petiționarul, care nu este satisfăcut de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit un răspuns în termenul stabilit de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă.

În conformitate cu art.8 alin.(1) din Legea cu privire la petiționare, petițiile se examinează de către organele corespunzătoare în termen de 30 de zile lucrătoare, iar cele care nu necesită o studiere și examinare suplimentară, fără întîrziere sau în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(4) și (5). Conform prevederilor art.14 din Lege, (1) rezultatul examinării se aduce la cunoștință petiționarului în scris sau în formă electronică, cu consimțămîntul lui oral. Potrivit art.16 din Lege, alin. (1) petiționarul, care consideră că drepturile lor sînt lezate și nu sînt de acord cu deciziile organului sau persoanei oficiale care au examinat petiția, au dreptul de a se adresa în instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, dacă, conform legii, se adresează direct în instanță, sau de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă, sau, în caz dacă în intervalul menționat nu au primit răspuns - din ziua când trebuiau să-l primească.

Potrivit art. 3 Legea contenciosului administrativ stabilește că, obiect al acțiunii în contencios administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Astfel, instanța de judecată conchide că cerința reclamantului în partea cererii prealabile, în care se referă la solicitarea nr. 1, de a comunica informația privind persoana responsabilă de publicare a deciziei, și pe care reclamantul o susține în continuare, nu a fost soluționată, or în acest sens, pîrîtul nu a acordat nici un răspuns, (f.d. 10 Vol I) din care considerente în această parte acțiunea urmează a fi admisă, cu obligarea pîrîtului de a soluționa cererea și a elibera reclamantului un răspuns, potrivit prevederilor legale.

În conformitate cu art.art. 238-241 CPC. *instanța de judecată,*

### **HOTĂRĂȘTE:**

Se admite parțial cererea de chemare în judecată declarată de Asociația Obștească "Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale" (ANPCI) către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), intervenienții AO Asociația CopyRight (ANCO) și Asociația Obștească Oficiul Republican al Dreptului de Autor ( ORDA) privind obligarea de a prezenta răspunsul cu privire la persoana responsabilă de publicare a deciziei de avizare din 21.10.2011. obligarea de a publica decizia de avizare din 21.10.2011.

Se obligă Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să prezinte răspunsul privind persoana responsabilă de publicare a deciziei de avizare din 21.10.2011.

În rest acțiunea în partea obligării Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a publica decizia de avizare din 21.10.2011, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

*Președintele ședinței,  
Judecător*  
Corespunde cu originalul, Judecătorul:

*/semnătură/*

*Olăsea Turcan*